

[Poul Hansen (Kalundborg).]

Det ærede medlem var noget fornærmet over, at vi, som han udtrykte sig, havde bundet os til en aftale i udvalget og derfor ikke kunne stemme for eventuelle fornuftige ændringsforslag her. Det ærede medlem var dog så fornuftig at føje til, at han kunne selvfølgelig ikke foregøgle os nogen mulighed for, at der ville være blevet flertal for hans forslag, selvom vor stilling havde været en anden, og jeg tror, at det var fornuftigt af det ærede medlem at tage dette forbehold, for vi har jo allesammen været klar over, hvordan stillingen var. Vi var klar over, at kunne der opnås flertal for en eller anden ordning i udvalget, så var der også mulighed for at føre den igennem her i salen, men kunne et sådant flertal ikke opnås i udvalget, ville der med den stilling, der forud var tilkendegivet i salen, ikke være nogen muligheder her.

Det ærede medlem udtrykte den opfattelse, at der ikke var gjort tilstrækkeligt for at sætte ind på at få gennemført et pris- og avancementstop, og det kan det ærede medlem jo påstå fra nu af og til dommedag. Men jeg synes, at det ærede medlem, hvis han har den opfattelse, og hvis han vil føre agitation på den opfattelse — og det har jeg indtryk af — skylder at give en, om jeg så må sige, brugbar anvisning på, hvad der kunne være gjort udover, hvad der er gjort. Det er jo så nemt her at udslynge en påstand om, at der ikke er gjort tilstrækkeligt. Jeg synes, at en sådan påstand bør bilægges nogen anvisning på, hvad der yderligere kunne være gjort, som ville have været effektivt.

Må jeg til de to ordførere for venstre og det konservative folkeparti, det ærede medlem hr. Anker Lau og det ærede medlem hr. Weikop, sige, at det undrede mig lidt at høre deres, det må jeg vel nok sige, ganske omfangsrige taler. De går jo ud fra det postulat, at de ændringsforslag, der er stillet af udvalgets flertal og tiltrådt af den højtærede handelsminister, er så og så umulige eller så og så overflødige. Det undrer mig derfor noget, at det skulle være nødvendigt i en sådan grad at argumentere derimod. Det giver en lille fornemmelse af, at der måske nok alligevel har været noget deri, siden de to ærede medlemmer skulle udfolde så store anstrengelser.

Det vil næppe være velkomment, om jeg på dette tidspunkt gik ind på en udførlig imødegåelse, men jeg vil dog alligevel gerne gøre et par enkelte bemærkninger.

Navnlig det ærede medlem hr. Anker Lau holdt jo en meget rørende tale om det private erhvervslivs velsignelser, hvor udmærket det var o. s. v. Jeg er enig med det ærede medlem i, at det stort set arbejder godt, men jeg tror på den anden side, at man i det private erhvervsliv er indstillet på at tage de avancer, man kan få, og jeg har ikke helt det ærede medlems tyrkertro på, at konkurrencen, således som forholdene er i dag, er tilstrækkelig effektiv og virker tilstrækkeligt til, at man kan føle sig fuldstændig betrygget med hensyn til de avancer, der opnås.

Det har jo nogle gange været omtalt, at monopoltilsynet har givet en redegørelse til samordningsudvalget. Denne redegørelse var bilagt nogle prisundersøgelser, der bl. a. har omfattet prisudviklingen og avanceudviklingen for fødevarer fra 1949 til 1955, og efter den opfattelse, man fra liberal side hævder, må det vel ligge sådan, at fra 1949 til 1955, hvor der er blevet større varemængder, færre prisrestriktioner, færre restriktioner i det hele taget, hvor konkurrencen altså har fået lov til at gøre sig stærkere gældende, skulle man vel kunne regne med, at også avancerne, var blevet mindre. Men de undersøgelser, som er foretaget, og som vi har fået sort på hvidt, viser jo, at avancerne tværtimod har haft en stigende tendens; og går man dem efter i enkeltheder, vil man se, at de enkelte områder, hvor der har været en faldende tendens, er områder, hvor der stadig er en kontrol med prisforholdene, medens der navnlig har været en stigende tendens, hvor restriktionerne er ophævet og afløst af fuldkommen fri konkurrence. Jeg skal gerne medgive, at der er ikke tale om så store udsving, men der er i alt fald tale om udsving i den modsatte retning af den, man skulle have ventet efter de herrer liberalisters opfattelse af tingene, og det kan nok bidrage til at give os andre en vis skepsis og få os til at mene, at vi kan ikke lade være med herfra at beskæftige os med disse forhold.

Jeg tror, det var det ærede medlem hr. Weikop, der havde en bemærkning om,